

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 349

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 aprilie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 723 din 12 decembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, în ansamblu său, și a dispozițiilor art. VII pct. 3 din această ordonanță de urgență, în special	2–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
367. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației	13–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
437. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier proprietate privată aparținând Composesoratului Adalin și persoanelor fizice Boca Vasile, Iosif Gabriel-Cristian, Ștefanache Cristina-Corina și Ințe Maria-Augusta, Unitatea de Producție VIII Adalin, județul Sălaj	15
515. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier proprietate privată aparținând Composesoratului Alunei Cioara, Unitatea de Producție I Alunei Cioara, județul Alba	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 723**

din 12 decembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, în ansamblu său, și a dispozițiilor art. VII pct. 3 din această ordonanță de urgență, în special

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, în ansamblu, și a dispozițiilor art. VII pct. 3 din această ordonanță de urgență, în special, excepție ridicată de Cristian Mihai în Dosarul nr. 854/108/2020 al Tribunalului Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, de Ion Cornel Firescu, Florian Laurențiu Fiertu, Nicolaie-Cristian Florea și Florin Pătrună în dosarele nr. 2.331/63/2020, nr. 4.620/63/2020, nr. 8.726/63/2020 și nr. 5.490/63/2021 ale Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ioan Cristian Sanda și Eleodor Curcă în dosarele nr. 1.804/102/2019*/a1 și nr. 2.525/102/2019/a1 ale Tribunalului Mureș — Secția civilă, de Vasile Ștrango, Valeriu Ovidiu Păștean, Istvan-Janos Farkas, Ioan Macxim, Florin Mihai Ghirean, Dorel-Florin Chereji, Gheorghe Marcel Șanța, Robert Vasile Pașcu, Tiberiu Virag, Radu Marian Cosma, Radu Nicolae Balaj, Adrian Radu Iluț, Sorin Băniță, Luigi Eugen Jurju, Lucian Gheorghe Tarța, Marinel Vasile Pop și Nicolae Geiger în dosarele nr. 161/83/2020, nr. 415/83/2020, nr. 665/83/2020, nr. 667/83/2020, nr. 712/83/2020, nr. 713/83/2020, nr. 764/83/2020, nr. 765/83/2020, nr. 1.447/83/2020, nr. 1.112/83/2020, nr. 969/83/2020, nr. 755/83/2020, nr. 1.667/83/2021, nr. 1.234/83/2021, nr. 1.235/83/2021, nr. 1.232/83/2021 și nr. 297/83/2021 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, de Ioan Paul, Arghil Dorel Bîlc și Flaviu Sorin Crăț în dosarele nr. 599/83/2019, nr. 2.412/83/2019 și nr. 791/83/2020 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă, de Floari Nicolae în Dosarul nr. 967/101/2020 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Liviu Gigi Filiche, Marcel Iftemi, Petru Bortaș, Lucian Ion Amariței, Gheorghită Paraschiv Negoescu, Neculai Condurachi, Ioan Achiței și Nicușor Tăcuțanu în dosarele nr. 3.415/99/2019, nr. 2.286/99/2021, nr. 4.305/99/2020, nr. 3.275/99/2020, nr. 4.571/99/2020, nr. 4.693/99/2020, nr. 6.160/99/2020 și nr. 1.114/99/2021 ale Tribunalului Iași — Secția I civilă, de Sandu Junghie, Cătălin Nicolae Erhan și Corina Pătrașcu în dosarele nr. 34.747/3/2019, nr. 11.193/3/2020 și nr. 15.880/3/2020 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Horia Nicolae Bădău în Dosarul nr. 2.074/111/2020 al Tribunalului Bihor — Secția I civilă, de Fănel Ștefan Neacă și Ioana Stanca în dosarele nr. 5.644/63/2019 și nr. 2.837/63/2019 ale Curții de Apel Craiova — Secția litigii de muncă și asigurări sociale, de Jan Sandu Carp în Dosarul nr. 968/122/2020 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, de Benone Marian Pop în Dosarul nr. 811/96/2020 al Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Valer Văideanu și Corneluș Alexa în dosarele nr. 516/103/2020 și nr. 2.456/110/2019 ale Curții de

Apel Bacău — Secția I civilă, de Mircea Bițiș, Alexandru Ciubotaru și Augustin-Dorin Maxim în dosarele nr. 2.787/62/2020, nr. 2.470/62/2019 și nr. 3.638/62/2019 ale Curții de Apel Brașov — Secția civilă, de Bogdan Șerbănoiu în Dosarul nr. 6.840/120/2020 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă, de Stelian Dacian Rusiu, Dumitru Doru Burlan, Ionescu-Dănuț Maței, Eugen-George Bejanaru, Adrian Brănescu și Adrian-Constantin Rusen în dosarele nr. 3.740/62/2020, nr. 2.917/62/2021, nr. 2.921/62/2021, nr. 2.923/62/2021, nr. 3.158/62/2021 și nr. 2.694/62/2021 ale Tribunalului Brașov — Secția I civilă, de Florin Claudiu Drobot în Dosarul nr. 7.822/118/2020 al Tribunalului Constanța — Secția I civilă, de Gheorghe Opreșiu în Dosarul nr. 1.407/85/2020 al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă, de Gabriel Adrian Crețu, Nelu Opreșan și Ion Surugiu în dosarele nr. 318/118/2020, nr. 4.263/118/2020 și nr. 5.727/118/2020 ale Curții de Apel Constanța — Secția I civilă, de Gabriel Marius Clavac și Vasile Manolache în dosarele nr. 2.055/30/2020 și nr. 2.075/30/2021 ale Tribunalului Timiș — Secția I civilă, de Ioan Danalache în Dosarul nr. 2.841/86/2020 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă, de Octavian Georgescu în Dosarul nr. 1.338/103/2020 al Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, de Cătălin Pleșcan în Dosarul nr. 3.596/121/2020 al Tribunalului Galați — Secția I civilă, de Cristinel Rotaru în Dosarul nr. 4.641/99/2020 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și de Cristian Veres în Dosarul nr. 895/119/2021 al Tribunalului Covasna — Secția civilă.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 23 februarie 2023, în prezența avocatului Dumitru Prepeliță din Baroul Brașov, cu împuternicire la dosar, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, când Curtea a dispus conexasia dosarelor nr. 1.599D/2020, nr. 1.609D/2020, nr. 1.697D/2020, nr. 1.699D/2020, nr. 1.878D/2020, nr. 1.879D/2020, nr. 1.914D/2020, nr. 1.966D/2020, nr. 91D/2021, nr. 174D/2021, nr. 189D/2021, nr. 279D/2021—nr. 285D/2021, nr. 291D/2021, nr. 408D/2021, nr. 705D/2021, nr. 755D/2021, nr. 762D/2021, nr. 776D/2021, nr. 780D/2021, nr. 781D/2021, nr. 783D/2021, nr. 821D/2021, nr. 1.088D/2021, nr. 1.512D/2021, nr. 1.641D/2021, nr. 1.801D/2021, nr. 1.946D/2021, nr. 2.471D/2021, nr. 2.517D/2021, nr. 2.532D/2021, nr. 2.534D/2021, nr. 2.851D/2021, nr. 2.852D/2021, nr. 2.900D/2021, nr. 2.933D/2021, nr. 3.109D/2021, nr. 3.270D/2021, nr. 3.304D/2021, nr. 3.334D/2021, nr. 3.521D/2021, nr. 3.524D/2021, nr. 3.537D/2021, nr. 237D/2022, nr. 275D/2022—nr. 278D/2022, nr. 371D/2022—nr. 374D/2022, nr. 385D/2022, nr. 396D/2022, nr. 596D/2022—nr. 598D/2022, nr. 739D/2022, nr. 740D/2022, nr. 763D/2022, nr. 899D/2022 și nr. 900D/2022 la Dosarul nr. 1.517D/2020, care a fost primul înregistrat, și a amânat pronunțarea, în temeiul prevederilor art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru data de 21 martie 2023, apoi, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru data de 20 aprilie 2023, apoi, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru 30 mai 2023, apoi, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 56

alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, pentru 27 iunie 2023, apoi, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru 14 septembrie 2023, apoi, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru 21 septembrie 2023, apoi, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, pentru 5 octombrie 2023, apoi, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru 14 noiembrie 2023 și, apoi, în temeiul prevederilor art. 57 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, pentru 12 decembrie 2023, când a fost pronunțată prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 8 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 854/108/2020, **Tribunalul Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, prin care s-a modificat art. 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Cristian Mihai și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.517D/2020.**

4. Prin Încheierea civilă din 10 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.331/63/2020, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, excepție ridicată de Ion Cornel Firescu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.599D/2020.**

5. Prin Încheierea din 15 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.620/63/2020, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, în ansamblul său, excepție ridicată de Florian Laurențiu Fiertu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 291D/2021.**

6. Prin încheierile din 6 iulie 2021 și 7 februarie 2022, pronunțate în dosarele nr. 8.726/63/2020 și nr. 5.490/63/2021, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, excepție ridicată de Nicoalaie-Cristian Florea și Florin Pătrună și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 2.517D/2021 și nr. 385D/2022.**

7. Prin încheierile din 27 iulie 2020 și 8 octombrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 1.804/102/2019*/a1 și nr. 2.525/102/2019/a1, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, excepție ridicată de Ioan Cristian Sanda și Eleodor Curcă și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.609D/2020 și nr. 1.914D/2020.**

8. Prin încheierile din 24 septembrie 2020, 21 ianuarie 2021, 10 februarie 2021, 11 noiembrie 2021, 24 februarie 2022 și 10 martie 2022, pronunțate în dosarele nr. 161/83/2020, nr. 415/83/2020, nr. 665/83/2020, nr. 667/83/2020, nr. 712/83/2020, nr. 713/83/2020, nr. 764/83/2020, nr. 765/83/2020, nr. 1.447/83/2020, nr. 1.112/83/2020, nr. 969/83/2020, nr. 755/83/2020, nr. 1.667/83/2021, nr. 1.234/83/2021, nr. 1.235/83/2021, nr. 1.232/83/2021 și

nr. 297/83/2021, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, excepție ridicată de Vasile Ștrango, de Valeriu Ovidiu Păștean, de Istvan-Janos Farkas, de Ioan Macxim, de Florin Mihai Ghirean, de Dorel-Florin Chereji, de Gheorghe Marcel Șanța, de Robert Vasile Pașcu, de Tiberiu Virag, de Radu Marian Cosma, de Radu Nicolae Balaj, de Adrian Radu Iluț, de Sorin Băniță, de Luigi Eugen Jurju, de Adrian Gheorghe Tarța, de Marinel Vasile Pop și de Nicolae Geiger și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.697D/2020, nr. 1.699D/2020, nr. 279D/2021—nr. 285D/2021, nr. 780D/2021, nr. 781D/2021, nr. 783D/2021, nr. 3.524D/2021, nr. 596D/2022—nr. 598D/2022 și nr. 739D/2022.**

9. Prin încheierile din 6 octombrie 2020, 22 martie 2021 și 21 septembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 599/83/2019, nr. 2.412/83/2019 și nr. 791/83/2020, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, excepție ridicată de Ioan Paul, de Arghil Dorel Bîlc și de Flaviu Sorin Crăț și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.878D/2020, nr. 1.641D/2021 și nr. 3.270D/2021.**

10. Prin Încheierea din 1 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 967/101/2020, **Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, excepție ridicată de Floari Nicolae și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.879D/2020.**

11. Prin Încheierea din 6 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.415/99/2019, **Tribunalul Iași — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, excepție ridicată de Liviu Gigi Filiche și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.966D/2020.**

12. Prin încheierile din 11 noiembrie 2021, 11 ianuarie 2022 și 14 februarie 2022, pronunțate în dosarele nr. 2.286/99/2021, nr. 4.305/99/2020, nr. 3.275/99/2020, nr. 4.571/99/2020, nr. 4.693/99/2020, nr. 6.160/99/2020 și nr. 1.114/99/2021, **Tribunalul Iași — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, precum și a actului normativ, în ansamblul său, excepție ridicată de Marcel Iftemi, de Petru Bortaș, de Lucian Ion Amariței, de Gheorghită Paraschiv Negoescu, de Neculai Condurachi, de Ioan Achiței și de Nicușor Tăcuțanu și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 3.521D/2021, nr. 3.537D/2021, nr. 275D/2022—nr. 278D/2022 și nr. 763D/2022.**

13. Prin Sentința civilă nr. 3.476 din 23 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 34.747/3/2019, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, excepție ridicată de Sandu Junghie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 91D/2021.**

14. Prin Sentința civilă nr. 4.266 din 11 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 11.193/3/2020, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, excepție ridicată de Cătălin Nicolae Erhan și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 174D/2021.**

15. Prin Sentința civilă nr. 5.411 din 19 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 15.880/3/2020, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 prin care s-a modificat art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015**, excepție ridicată de Corina Pătrașcu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 189D/2021.

16. Prin Încheierea din 1 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.074/111/2020, **Tribunalul Bihor — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Horia Nicolae Bădău și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 408D/2021.

17. Prin Încheierea din 22 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.644/63/2019, **Curtea de Apel Craiova — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Fănel Ștefan Neacă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 705D/2021.

18. Prin Încheierea din 23 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.837/63/2019, **Curtea de Apel Craiova — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, în ansamblul său, excepție ridicată de Ioana Stanca și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 755D/2021.

19. Prin Încheierea din 8 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 968/122/2020, **Tribunalul Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Jan Sandu Carp și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 762D/2021.

20. Prin Încheierea din 4 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 811/96/2020, **Tribunalul Harghita — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Benone Marian Pop și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 776D/2021.

21. Prin Încheierea din 15 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 516/103/2020, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, în ansamblul său, excepție ridicată de Valer Văideanu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 821D/2021.

22. Prin Decizia nr. 932 din 3 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.456/110/2019, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Corneluș Alexa și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 900D/2022.

23. Prin Decizia civilă nr. 292/Ap din 18 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.787/62/2020, precum și prin Încheierea din 20 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.470/62/2019, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Mircea Bițiș și de Alexandru Ciubotaru și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.088D/2021 și nr. 1.946D/2021.

24. Prin Încheierea din 25 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.638/62/2019, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, în ansamblul său, excepție ridicată de Augustin-Dorin Maxim și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.512D/2021.

25. Prin Încheierea din 20 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 6.840/120/2020, **Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Bogdan Șerbănoiu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.801D/2021.

26. Prin Încheierea din 13 mai 2021, îndreptată prin Încheierea din 15 iulie 2021, și prin Încheierile din 19 ianuarie 2022 și din 3 februarie 2022, pronunțate în dosarele nr. 3.740/62/2020, nr. 2.917/62/2021, nr. 2.921/62/2021, nr. 2.923/62/2021, nr. 3.158/62/2021 și nr. 2.694/62/2021, **Tribunalul Brașov — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Stelian Dacian Rusiu, de Dumitru Doru Burlan, de Ionescu-Dănuț Maftei, de Eugen-George Bejanaru, de Adrian Brănescu și de Adrian-Constantin Rusen și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 2.471D/2021, nr. 371D/2022—nr. 374D/2022 și nr. 899D/2022.

27. Prin Sentința civilă nr. 2.764 din 2 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.822/118/2020, **Tribunalul Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Florin Claudiu Drobot și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.532D/2021.

28. Prin Sentința civilă nr. 708 din 29 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.407/85/2020, **Tribunalul Sibiu — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Gheorghe Opreșiu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.534D/2021.

29. Prin Încheierile din 20 aprilie 2021 și 25 mai 2021, pronunțate în dosarele nr. 318/118/2020 și nr. 4.263/118/2020, **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, în ansamblul său**, excepție ridicată de Gabriel Adrian Crețu și de Nelu Opreșan și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 2.851D/2021 și nr. 2.852D/2021.

30. Prin Încheierea din 26 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.055/30/2020, **Tribunalul Timiș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Gabriel Marius Clavac și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.900D/2021.

31. Prin Încheierea din 24 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 2.075/30/2021, **Tribunalul Timiș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Vasile Manolache și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 740D/2022.

32. Prin Încheierea din 23 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.841/86/2020, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, în ansamblul său**, excepție ridicată de Ioan Danalache și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.933D/2021.

33. Prin Încheierea din 24 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.338/103/2020, **Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a **Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Octavian Georgescu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.109D/2021.

34. Prin Sentința civilă nr. 1.269 din 15 septembrie 2021, îndreptată prin Încheierea din 12 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.596/121/2020, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Cătălin Pleșcan și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.304D/2021.

35. Prin Încheierea din 19 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.727/118/2020, **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 1 și 3 și ale art. X cu referire la art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Ion Surugiu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.334D/2021.

36. Prin Decizia civilă nr. 1.059 din 21 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.641/99/2020, **Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Cristinel Rotaru și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 237D/2022.

37. Prin Sentința civilă nr. 63 din 3 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 895/119/2021, **Tribunalul Covasna — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Cristian Veres și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 396D/2022.

38. Excepțiile de neconstituționalitate menționate au fost ridicate în cauze având ca obiect contestarea deciziilor de pensionare a autorilor acestora.

39. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia invocă, deopotrivă, critici de neconstituționalitate extrinsecă și intrinsecă, după cum urmează.

40. Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, se susține că proiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 a fost adoptat fără să se solicite avizul Consiliului Legislativ. Acest aviz a fost solicitat după adoptarea de către Guvern a ordonanței de urgență. Din acest motiv, apreciază autorii excepției, s-au încălcat prevederile art. 79 alin. (1) din Constituție, ale art. 4 alin. (1) din Legea nr. 73/1993 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ și ale art. 24 alin. (2) din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009; totodată se susține că au fost încălcate și dispozițiile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, precum și ale art. 29 pct. III lit. b) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ.

41. De asemenea, menționează autorii excepției, există o diferență între titlul actului normativ publicat în Monitorul Oficial al României și titlul Hotărârii Guvernului de supunere spre adoptare Parlamentului a proiectului de lege de aprobare a ordonanței de urgență, în aplicarea art. 115 alin. (5) teza întâi din Constituție. Modificarea adusă titlului, adoptată la sugestia din avizul Consiliului Legislativ, ar fi trebuit să fie valorificată anterior adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017. În susținerea acestei argumentări se invocă deciziile Curții Constituționale nr. 140 din 13 martie 2019, paragraful 80, nr. 221 din 2 iunie 2020, paragrafele 64—67, și nr. 229 din 2 iunie 2020,

paragrafele 52 și 53, prin care s-a statuat că, pentru a nu se compromite rolul Consiliului Legislativ, avizul acestuia trebuie solicitat anterior emiterii ordonanței de urgență. În finalul expunerii acestei critici, se arată că jurisdicția constituțională nu a mai soluționat, până în prezent, o critică similară care să vizeze modul de adoptare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017.

42. Autorii excepției susțin că se încalcă dispozițiile art. 115 alin. (1) din Constituție, având în vedere că acestea interzic adoptarea ordonanțelor de urgență, inferioare ca forță juridică, în domeniul legilor organice, precum și cele ale art. 102 din Constituție referitor la rolul Guvernului. În acest sens este invocată jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate pentru simplul motiv că Guvernul dorește să înlăture o anumită opțiune legislativă a Parlamentului.

43. În continuare, se menționează că se încalcă și art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, deoarece (i) pensiile sunt subsumabile protecției sociale, (ii) potrivit acestui text constituțional, materia protecției sociale trebuie reglementată prin lege organică, iar (iii) măsura criticată prin prezenta excepție a fost adoptată prin ordonanță de urgență.

44. Se încalcă art. 115 alin. (6) din Constituție, pentru că măsura criticată afectează dreptul fundamental la pensie.

45. Se încalcă art. 115 alin. (4) din Constituție pentru că nu este motivată urgența măsurii criticate. Astfel, inechitatea la care face referire Guvernul în preambulul actului normativ ar fi trebuit remediată nu prin adoptarea măsurii criticate, ci prin creșterea tuturor celorlalte pensii. În plus, justificarea măsurii criticate prin raportare la egalitatea de tratament dintre pensiile de serviciu și cele din sistemul de asigurări sociale nu este legitimă, având în vedere că, obiectiv vorbind, cele două categorii de pensionari se află în situații diferite, întrucât pensiile lor sunt plătite de la bugetul de stat și, respectiv, bugetul asigurărilor sociale de stat. În sprijinul acestui raționament, autorii invocă Decizia Curții Constituționale nr. 20 din 2 februarie 2000 privind tratamentul juridic al pensiilor de serviciu ale magistraților și militarilor.

46. Tot cu referire la motivarea urgenței și la îndeplinirea situației extraordinare, autorii excepției critică conținutul notei de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, în sensul că este greșită susținerea potrivit căreia toate pensiile de serviciu se calculează în mod similar, adică 80% din media veniturilor totale brute realizate în ultimele 12 luni de activitate anterioare lunii în care se depune cererea de înscriere la pensia de serviciu. Astfel, pensiile militare se calculează potrivit art. 28—30 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat. Este greșită și susținerea referitoare la actualizarea anuală a pensiilor de serviciu ale militarilor în raport cu salariile militarilor aflați în activitate, neexistând o asemenea prevedere în art. 59 din Legea nr. 223/2015, anterior modificării aduse de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.

47. De asemenea, autorii arată că, deși în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență nr. 59/2017 Guvernul susține că menținerea actualizării pensiilor în funcție de nivelul salariilor/soldelor nu mai este sustenabilă din punct de vedere bugetar, în conținutul art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 se face, totuși, referire la *actualizare*. În plus, noua formă a art. 60 din Legea nr. 223/2015 conține o măsură care nu a fost motivată în nota de fundamentare. În sfârșit, *solda netă* este o noțiune distinctă de noțiunea *venit* folosită de legiuitor în reglementarea celorlalte pensii de serviciu. Toate aceste elemente susțin concluzia că se încalcă art. 31 din Legea nr. 24/2000. În plus, restrângerea dreptului la pensie nu este temporară, ci acesta este în mod permanent afectat și, ca atare, nu are legitimitate constituțională. De asemenea, lipsa urgenței adoptării actului normativ adoptat este

dovedită de faptul că, deși a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la 7 august 2017, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 a intrat în vigoare la 15 septembrie.

48. În sprijinul pretensei încălcări a prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție, autorii excepției invocă, pe larg, considerente din jurisprudența Curții Constituționale, interpretând această jurisprudență (Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018, de exemplu) în sensul că Parlamentului, și nu Guvernului, îi este, în mod exclusiv, atribuită competența de a adopta reglementări în materia dreptului fundamental la pensie, inclusiv a celor vizate de Legea nr. 223/2015.

49. Prin aceeași acțiune normativă criticată, prin care, în mod implicit, se elimină sporul, aplicabil și polițiștilor, prevăzut de art. 11 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, lege organică, Guvernul a încălcat principiul separației puterilor în stat, expres reglementat de art. 1 alin. (4) din Constituție.

50. Standardele de claritate a legii sunt încălcate, deoarece art. 3 lit. m), art. 30 și 60 din Legea nr. 223/2015 „au aceeași reglementare sau conțin o reglementare incertă”. Prin urmare, aplicarea acestora a condus la nevalorificarea sporului prevăzut de art. 11 din Legea nr. 80/1995, precum și a celui prevăzut de art. 108 din Legea nr. 223/2015. Se arată că adoptarea Legii nr. 149/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, prin care sporul aferent semnului onorific a fost acordat și soldaților și gradaților, reprezintă un temei care susține concluzia că intenția legiuitorului a fost de majorare a pensiei nete cu sporul respectiv. Aceste standarde includ stabilitatea și durabilitatea raporturilor juridice, precum și seriozitatea organelor legislative ale statului, aspecte încălcate prin măsura criticată prin prezenta excepție.

51. De asemenea, autorii excepției precizează că actul normativ criticat se situează într-o contradicție flagrantă cu actul normativ pe care îl modifică, fiind astfel încălcat principiul stabilității raporturilor juridice.

52. În sfârșit, se mai arată că standardele de calitate a legii sunt încălcate, deoarece pensionarul militar nu are posibilitatea să își adapteze conduita și să aibă reprezentarea corectă a derulării procedurii de pensionare și nici a condițiilor de recalculare a pensiei.

53. În continuare, autorii precizează că prevederile criticate îi discriminează pe cei care se pensionează ulterior intrării acestora în vigoare față de cei pensionați anterior acestei date, care au o pensie mult mai mare, respectiv egală cu media salariilor brute. Astfel, ambele categorii de persoane se află în aceeași situație, respectiv au desfășurat activități în condiții similare. Prin urmare, criteriul diferențierii impuse de data pensionării este arbitrar, neținând seama de asemănările obiective dintre cele două categorii de persoane. Sunt evocate și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la discriminare, prevederi din dreptul Uniunii Europene referitoare la principiul egalității de tratament, care au prioritate de aplicare față de dreptul intern, precum și art. 2 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000. În plus, măsura discriminatorie încălcă și principiul prevăzut la art. 2 lit. f) din Legea nr. 223/2015, principiu care vizează recunoaștința față de loialitatea, sacrificiile și privațiunile suferite de militari, polițiști și funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și familiile acestora pe timpul carierei.

54. În continuarea criticilor formulate prin raportare la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție se arată că titularii pensiilor de serviciu reglementate de Legea nr. 223/2015 sunt discriminați față de alți titulari ai unor asemenea pensii, cum sunt magistrații, deși sunt supuși unor interdicții similare. Pensiile polițiștilor, întrucât sunt, alături de cele ale cadrelor militare, reglementate prin Legea nr. 223/2015, trebuie să se bucure de

aceiași regim constituțional recunoscut pensiilor cadrelor militare prin Decizia Curții Constituționale nr. 20 din 2 februarie 2000. Or, pensiile magistraților pot fi în continuare actualizate în funcție de salariile magistraților activi, potrivit art. 85 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

55. Mai departe se susține că elementele salariale care alcătuiesc baza de calcul al pensiei au fost suplimentate cu unele sporuri și venituri pe care cei care au ieșit anterior la pensie nu le-au primit la data nașterii dreptului la pensie militară de stat, nefiind valorificate la pensie. Ca atare, recalcularea pensiei pe baza unor elemente salariale incomplete și diminuate în raport cu situația la zi reprezintă o discriminare față de cei cărora pensia li se stabilește în funcție de cuantumul veniturilor aduse la zi.

56. Titularii pensiilor reglementate de Legea nr. 223/2015 sunt discriminați față de celelalte categorii sociale cărora pensia netă nu le-a fost micșorată.

57. Se mai arată că sunt discriminați pensionarii ale căror pensii au fost calculate prin raportare la Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții față de militarii în activitate, ale căror solde de funcții sunt majorate etapizat până în 2022.

58. Se încălcă și dreptul de proprietate privată, având în vedere că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la pensie este asimilat unui *bun*, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

59. Sporul prevăzut de art. 11 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare reprezintă o motivație serioasă pentru urmarea carierei militare, iar la momentul decorării dreptul la acest spor capătă un caracter patrimonial care face obiectul unei speranțe legitime la primirea lui. Reducerea sau neacordarea acestui spor reprezintă o veritabilă expropriere. Din acest motiv, prevederile criticate pot fi constituționale numai dacă permit adăugarea integrală a acestui spor la pensia netă.

60. De asemenea, se încălcă și dreptul la pensie al celor pensionați după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, drept garantat de art. 47 alin. (2) din Constituție, deoarece suma scăzută ca urmare a plafonării de 85% nu este un impozit și nu există nicio altă rațiune legală de natură să justifice această scădere. Dreptul la pensie se mai încălcă întrucât prin aplicarea plafonului de 85% și prin scăderea impozitului pe venit din cuantumului brut al pensiei de serviciu se ajunge la două pensii nete cu valoare diferită, în plată rămânând cea cu valoare mai mică. De asemenea, cele două sporuri au fost, în fapt, eliminate, fără să existe un act normativ în acest sens.

61. Scăderea pensiei nete cu aproximativ 35% ca urmare a plafonării impuse de măsura criticată nu este rezonabilă și proporțională, cu atât mai mult cu cât această plafonare nu a avut ca scop egalizarea unor stări de fapt existente. Micșorarea este atât de consistentă încât nu poate fi justificată prin principiul solidarității sociale.

62. Se mai consideră că se încălcă și art. 53 din Constituție, fără să se motiveze însă această susținere.

63. Tribunalul Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigiile de muncă și asigurări sociale arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere cele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 849 din 12 decembrie 2019.

64. Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.599D/2020, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

65. **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 291D/2021, apreciază că excepția este întemeiată, având în vedere că Guvernul nu a solicitat avizul Consiliului Legislativ, obligație impusă de art. 4 alin. (3) din Legea nr. 73/1993 și ținând cont de deciziile Curții Constituționale nr. 221 din 2 iunie 2020 și nr. 229 din 2 iunie 2020.

66. **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări**, în dosarele Curții Constituționale nr. 2.517D/2021 și nr. 385D/2022, arată că excepția este întemeiată, deoarece, deși consultativ, avizul Consiliului Legislativ trebuia solicitat înainte de adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 și cu respectarea termenului de 24 de ore, prevăzut de art. 4 alin. (3) din Legea nr. 73/1993. Invocă în acest sens și Decizia Curții Constituționale nr. 221 din 2 iunie 2020, paragraful 62.

67. **Tribunalul Mureș — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.609D/2020, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

68. **Tribunalul Mureș — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.914D/2020, arată că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, însușindu-și motivarea autorului excepției.

69. **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

70. **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

71. **Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția este întemeiată, deoarece Guvernul nu a solicitat avizul Consiliului Legislativ înainte de adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, ci ulterior acestui moment. În acest sens, evocă deciziile Curții Constituționale nr. 221 din 2 iunie 2020 și nr. 229 din 2 iunie 2020.

72. **Tribunalul Iași — Secția I civilă**, în Dosarul Curții nr. 1.966D/2020, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

73. **Tribunalul Iași — Secția I civilă**, în dosarele Curții nr. 3.521D/2021, nr. 3.537D/2021, nr. 275D/2022—nr. 278D/2022 și nr. 763D/2022, arată că excepția de neconstituționalitate a art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 este neîntemeiată, iar în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, în ansamblul său, arată că urmează ca instanța de contencios constituțional să se pronunțe cu privire la respectarea normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea acestui act normativ.

74. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția este neîntemeiată.

75. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 189D/2021, cu referire la temeinicia excepției, arată că motivele invocate vizează însuși fondul cererii, astfel că o precizare a punctului său de vedere ar echivala cu o antepunțare în cauză, în sensul art. 42 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

76. **Tribunalul Bihor — Secția I civilă** nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției.

77. **Curtea de Apel Craiova — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale** nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

78. **Tribunalul Giurgiu — Secția civilă** apreciază că excepția este neîntemeiată.

79. **Tribunalul Harghita — Secția civilă** apreciază că excepția este neîntemeiată.

80. **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 821D/2021, apreciază că excepția este întemeiată, având în vedere că Guvernul nu a solicitat avizul

Consiliului Legislativ. În acest sens, evocă deciziile Curții Constituționale nr. 221 din 2 iunie 2020 și nr. 229 din 2 iunie 2020.

81. **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 900D/2022, apreciază că excepția este neîntemeiată, având în vedere faptul că avizul Consiliului Legislativ a fost solicitat prin Adresa nr. 183C din 4 august 2017 și raportat la art. 4 alin. (3) din Legea nr. 73/1993.

82. **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă** apreciază că excepția este neîntemeiată, nefiind aplicabilă situația care a stat la baza Deciziei Curții nr. 229 din 2 iunie 2020, paragrafele 53—55, deoarece nu se poate susține că Guvernul nu a fost interesat și nu a permis Consiliului Legislativ să își îndeplinească rolul său constituțional.

83. **Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă** arată că, în principiu, lipsa avizului Consiliului Legislativ în procedura de emiteră a ordonanței de urgență a Guvernului poate reprezenta un viciu de constituționalitate, din perspectiva art. 79, raportat la art. 1 alin. (5) din Constituție. Cu toate acestea, instanța nu deține elemente probatorii suficiente pentru a analiza cazul concret.

84. **Tribunalul Brașov — Secția I civilă**, în Dosarul Curții nr. 2.471D/2021, nu își motivează opinia cu privire la temeinicia excepției.

85. **Tribunalul Brașov — Secția I civilă**, în dosarele Curții nr. 371D/2022—nr. 374D/2022 și nr. 899D/2022, arată că excepția este întemeiată, pentru motivele invocate de către autorul acesteia.

86. **Tribunalul Constanța — Secția I civilă** arată că excepția este neîntemeiată.

87. **Tribunalul Sibiu — Secția I civilă** arată că excepția este neîntemeiată.

88. **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă**, după ce face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 221 din 2 iunie 2020 și nr. 229 din 2 iunie 2020, arată că, potrivit art. 29 din Legea nr. 47/1992, nu intră în sarcina instanței în fața căreia s-a ridicat excepția să verifice constituționalitatea propriu-zisă a prevederilor criticate, această sarcină revenind instanței constituționale, în exclusivitate.

89. **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 3.334D/2021, arată că înscrisurile depuse la dosar nu sunt suficiente pentru a se putea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 a fost adoptată fără a se fi solicitat (și obținut) avizul Consiliului Legislativ. Avizul, indiferent de data lui, nu putea să nu fi existat la momentul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, având în vedere că Guvernul a ținut seama de el, schimbând până și denumirea acesteia, potrivit sugestiei din aviz. Revine însă Curții Constituționale îndatorirea să aprecieze asupra efectelor inadvertenței mai sus menționate, legată de data avizului. Efectuarea unor demersuri probatorii suplimentare legate de procedura adoptării actului normativ criticat depășește competența Curții de Apel Constanța.

90. **Tribunalul Timiș — Secția I civilă** arată că excepția este neîntemeiată.

91. **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă** arată că excepția este neîntemeiată, fără a-și motiva opinia.

92. **Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ** nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției.

93. **Tribunalul Galați — Secția I civilă**, cu privire la temeinicia excepției, susține că în cadrul controlului de constituționalitate *a priori* se analizează numai constituționalitatea unei legi/ordonanțe înainte de intrarea în vigoare, conform art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, iar o critică precum lipsa avizului Consiliului Legislativ poate fi valorificată în cadrul acestui tip de control, iar nu ulterior intrării în vigoare a actului normativ.

94. **Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția este neîntemeiată.

95. **Tribunalul Covasna — Secția civilă** apreciază că excepția este neîntemeiată, fără a-și motiva opinia.

96. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

97. **Avocatul Poporului**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.879D/2020, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 este neconstituțională în ansamblul său, fiind adoptată cu încălcarea art. 1 alin. (3) și (5), precum și a art. 79 alin. (1) din Constituție, deoarece avizul privind proiectul de ordonanță de urgență a fost solicitat Consiliului Legislativ după 3 zile de la data adoptării. În susținere, evocă deciziile Curții Constituționale nr. 304 din 4 mai 2017 și 221 din 2 iunie 2020.

98. **Guvernul**, în dosarele Curții Constituționale nr. 1.914D/2020, nr. 1.966D/2020 și nr. 408D/2021, susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere cele reținute de Curtea Constituțională în deciziile nr. 849 din 12 decembrie 2019, nr. 541 din 2 iulie 2020, nr. 547 din 18 septembrie 2018 și nr. 687 din 31 octombrie 2019, paragraful 31, sau nr. 51 din 4 februarie 2014. Mai arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă sub aspectele invocate în baza art. 4 alin. (1), art. 30 alin. (6) și (7), art. 31 alin. (1) și (2), art. 42 alin. (1) și (2) și art. 115 alin. (1) și (2) din Constituție, criticile raportate la aceste texte constituționale nefiind motivate (este invocată, printre altele, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 373 din 28 mai 2019). Totodată, în punctul de vedere înaintat în dosarele Curții Constituționale nr. 2.471D/2021, nr. 2.517D/2021 și nr. 2.534D/2021, Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece în procesul legislativ de adoptare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 nu a fost solicitat avizul Consiliului Legislativ în condițiile prevăzute de lege, aducându-se astfel atingere art. 79 alin. (1) din Constituție. În susținerea acestui punct de vedere, Guvernul invocă deciziile Curții Constituționale nr. 83 din 15 ianuarie 2009, nr. 221 din 2 iunie 2020 și nr. 229 din 2 iunie 2020.

99. În temeiul art. 76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, judecătorul-raportor desemnat în cauză a solicitat Guvernului să precizeze dacă în cadrul procedurii de adoptare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 a fost solicitat avizul Consiliului Legislativ în considerarea art. 4 din Legea nr. 73/1993 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ și, în caz afirmativ, să se comunice data la care a fost solicitat avizul, precum și data la care Consiliul Legislativ a transmis avizul. Prin răspunsul transmis de către Guvern în 29 noiembrie 2022 se confirmă că Adresa de solicitare a Avizului nr. 183CL din 4 august 2017 este înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. R1256.7.08.2017.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului și al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosare, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

100. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10, 29 și 33 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

101. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din

domeniul pensiilor de serviciu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017, în ansamblul său, pentru motive de neconstituționalitate extrinsecă, și dispozițiile art. VII pct. 3 din această ordonanță de urgență, în special, pentru motive de neconstituționalitate extrinsecă și intrinsecă deopotrivă.

102. Prevederile art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 vizează modificarea prevederilor art. 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, și au următorul conținut: „*Art. 60. — La stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei.*”

103. Se mai observă că, în Dosarul Curții Constituționale nr. 3.334D/2021, instanța judecătorească a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. VII pct. 1 și 3, precum și a prevederilor art. X cu referire la dispozițiile art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017. Cu toate acestea, din examinarea motivării excepției ridicate în cauza respectivă rezultă, fără dubiu, că autorul a formulat doar critica privind adoptarea actului normativ fără solicitarea avizului Consiliului Legislativ și nu a formulat nicio altă critică de neconstituționalitate. Prin urmare, în Dosarul nr. 3.334D/2021, Curtea Constituțională este sesizată exclusiv cu soluționarea acestei critici.

104. Prevederile art. 60 din Legea nr. 223/2015 au mai fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018. Cu toate acestea, având în vedere că, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, pot fi supuse controlului de constituționalitate și dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost ridicată în prezenta cauză, este admisibilă, din perspectiva art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

105. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (4) privind statul de drept și separația puterilor în stat, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 61 alin. (1) privind autoritatea legiuitoare, art. 73 alin. (3) lit. p) privind reglementarea prin lege organică a regimului general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială, art. 79 alin. (1) privind Consiliul Legislativ, art. 102 alin. (1) privind rolul Guvernului și art. 115 alin. (1), (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor și a ordonanțelor de urgență.

106. Examinând excepția de neconstituționalitate în raport cu art. 1 alin. (4), art. 61 alin. (1), art. 73 alin. (3) lit. p), art. 102 alin. (1) și (2) și art. 115 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că, prin Decizia nr. 844 din 14 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 16 martie 2022, paragrafele 56—58, referitor la competența Guvernului de a adopta acte cu caracter normativ cu putere de lege, a statuat că prevederile art. 61 alin. (1) teza a doua din Constituție conferă Parlamentului calitatea de unică autoritate legiuitoare a țării, iar, în virtutea acestui monopol legislativ, Parlamentul este singura autoritate publică ce adoptă legi. În sistemul constituțional român, regula este aceea că Guvernul nu dispune de dreptul de reglementare primară a relațiilor

sociale, ci doar de dreptul de a adopta legislația secundară. Cu toate acestea, Constituția instituie prin art. 108 alin. (3) și art. 115 alin. (1)—(3) competența Guvernului de a emite ordonanțe, deci o competență normativă derivată dintr-o lege de abilitare, adoptată de Parlament, prin care unica autoritate legiuitoare din România delegează, pentru un interval limitat de timp, competența de legiferare în domenii strict delimitate de Constituție și de legea de abilitare. Mai mult, sub aspectul competenței de legiferare, Curtea a reținut că relația dintre puterea legislativă și cea executivă se desăvârșește prin competența conferită Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție. Astfel, ordonanța de urgență, ca act normativ ce permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare, se justifică prin necesitatea și urgența reglementării acestei situații care, datorită circumstanțelor sale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public.

107. Pe lângă monopolul legislativ al Parlamentului, Constituția consacră în art. 115 delegarea legislativă, în virtutea căreia Guvernul poate emite ordonanțe simple [art. 115 alin. (1)—(3)] sau ordonanțe de urgență [art. 115 alin. (4)—(6)]. Transferul unor atribuții legislative către autoritatea executivă se realizează printr-un act de voință al Parlamentului ori pe cale constituțională, în situații extraordinare, și numai sub control parlamentar.

108. Curtea a reținut că actul normativ criticat este o ordonanță de urgență adoptată de Guvern, în temeiul art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție, iar nu o ordonanță simplă, care să fie adoptată de Guvern în temeiul unei legi de abilitare, potrivit art. 108 alin. (3) și art. 115 alin. (1)—(3) din Constituție. Totodată, Curtea reține că, spre deosebire de ordonanța simplă, ordonanța de urgență a Guvernului poate reglementa și în domenii care aparțin legii organice. Prin urmare, toate criticile autorilor excepției privind reglementarea unor modificări și completări aduse Legii nr. 223/2015 printr-o ordonanță de urgență a Guvernului sunt neîntemeiate.

109. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate în raport cu **art. 115 alin. (4) din Constituție**, Curtea observă că, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 844 din 14 decembrie 2021, precitată, paragrafele 56—59, prin care au fost soluționate critici similare celor invocate și în cauza de față din perspectiva art. 115 alin. (4) din Constituție, prevederile art. 61 alin. (1) teza a doua din Constituție conferă Parlamentului calitatea de unică autoritate legiuitoare a țării, iar, în virtutea acestui monopol legislativ, Parlamentul este singura autoritate publică ce adoptă legi. În sistemul constituțional român, regula este aceea că Guvernul nu dispune de dreptul de reglementare primară a relațiilor sociale, ci doar de dreptul de a adopta legislația secundară. Cu toate acestea, Constituția instituie prin art. 108 alin. (3) și art. 115 alin. (1)—(3) competența Guvernului de a emite ordonanțe, deci o competență normativă derivată dintr-o lege de abilitare, adoptată de Parlament, prin care unica autoritate legiuitoare din România delegează, pentru un interval limitat de timp, competența de legiferare în domenii strict delimitate de Constituție și de legea de abilitare. Mai mult, sub aspectul competenței de legiferare, Curtea a reținut că relația dintre puterea legislativă și cea executivă se desăvârșește prin competența conferită Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție. Astfel, ordonanța de urgență, ca act normativ ce permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare, se justifică prin necesitatea și urgența reglementării acestei situații care, datorită circumstanțelor sale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public.

110. Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 este o ordonanță de urgență adoptată de Guvern, în temeiul art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție, iar nu o ordonanță simplă, care să fie adoptată de Guvern în temeiul unei legi de abilitare, potrivit art. 108 alin. (3) și art. 115 alin. (1)—(3) din Constituție. Totodată, Curtea a amintit că, spre deosebire de ordonanța simplă, ordonanța de urgență a Guvernului poate reglementa și în domenii care aparțin legii organice. Prin urmare, toate criticile autorilor excepției privind reglementarea unor modificări și completări aduse Legii nr. 223/2015 printr-o ordonanță de urgență a Guvernului sunt neîntemeiate.

111. Totodată, Curtea a arătat că, în contextul în care o modificare legislativă de amploare, așa cum este cea determinată de adoptarea unei noi legi-cadru de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, este susceptibilă să determine un impact bugetar semnificativ, ce reclamă adoptarea unor măsuri urgente menite să prevină apariția unor consecințe negative considerabile asupra bugetului de stat, aceasta poate fi privită ca o situație ce are caracter extraordinar, în sensul reținut în jurisprudența Curții Constituționale.

112. **Cu privire la criticile de neconstituționalitate în raport cu art. 115 alin. (6) din Constituție**, Curtea urmează să stabilească dacă în discuție sunt drepturi și libertăți fundamentale și dacă a avut loc o afectare a acestora. În urma analizei realizate, Curtea va raporta concluzia desprinsă la textul de referință menționat. În consecință, examinarea relației de contrarietate între actul criticat și textul de referință invocat se va efectua subsecvent analizării criticilor de neconstituționalitate intrinsecă raportate la art. 16, 44 și 47 din Constituție.

113. Cu privire la criticile de neconstituționalitate în raport cu art. 16 alin. (1) și (2), art. 44 și art. 47 alin. (2) din Constituție, Curtea observă că, prin Decizia nr. 844 din 14 decembrie 2021, paragrafele 61—66, a răspuns unor critici de neconstituționalitate ale art. VII pct. 3 din *Ordonanță* care sunt formulate și în prezenta cauză. Astfel, Curtea a statuat, cu referire la pretinsa discriminare pe care dispozițiile criticate o creează în raport cu alte categorii de pensionari, beneficiari ai pensiilor de serviciu sau pensionari din sistemul public, că diferitele categorii de beneficiari ai unor pensii de serviciu, respectiv pensionarii din sistemul public, nu se află în situații identice, fiind supuși, de altfel, unor acte normative diferite. Având în vedere criteriile apreciate ca relevante pentru acordarea acestui tip de pensie, legiuitorul este liber să instituie condiții diferite privind acordarea dreptului la pensie, fără ca deosebirile de tratament juridic dintre diferitele categorii socioprofesionale să aibă semnificația încălcării prevederilor art. 16 din Constituție.

114. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție, Curtea a reținut că nici Constituția și nici vreun instrument juridic internațional nu prevăd cuantumul pensiei de care trebuie să beneficieze diferitele categorii de persoane. Acesta se stabilește prin legislația națională. În aceste condiții, legiuitorul poate să prevadă și o limită minimă a cuantumului pensiei, precum și plafonul maximal al acesteia. Referitor la critica formulată din perspectiva dreptului de proprietate, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (de exemplu, Decizia din 2 martie 2006, pronunțată în *Cauza Mamonov împotriva Rusiei*), articolul 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la respectarea bunurilor nu poate fi înțeles în sensul că îndreptățește o persoană la o pensie într-un anumit cuantum. De asemenea, Curtea Constituțională a statuat următoarele: „*Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil.*” În aceste condiții, a conchis Curtea, nu se încalcă dispozițiile art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată.

115. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 47 alin. (2) din Constituție, Curtea Constituțională a reamintit că legiuitorul este autorizat/îndrituit să stabilească conținutul dreptului la pensie și condițiile acordării acestuia, precum și să le modifice în funcție de resursele financiare existente la un anumit moment.

116. Referindu-se la dreptul legiuitorului de a modifica legislația în ceea ce privește modul de actualizare a pensiilor militare de stat, Curtea a reamintit că art. 47 alin. (2) din Constituție, deși consacră dreptul la pensie, nu oferă garanții și cu privire la algoritmul de creștere a cuantumului acesteia în viitor. Din contră, valoarea punctului de pensie, limita maximă a cuantumului pensiei, condițiile de recalculare și de recorelare a pensiilor anterior stabilite, precum și indexarea acestora nu se pot face decât în raport cu resursele fondurilor de asigurări sociale disponibile. De asemenea, Curtea a arătat că, întrucât se realizează periodic, indexarea pensiei se supune prevederilor în vigoare la momentul indexării, potrivit principiului *tempus regit actum*, astfel că nu se poate vorbi de un drept câștigat în temeiul unor reglementări anterioare, care nu mai sunt în vigoare.

117. Prin Decizia nr. 828 din 9 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 31 ianuarie 2022, paragraful 17, Curtea a reamintit jurisprudența sa constantă potrivit căreia această normă constituțională instituie veritabile limitări ale competenței atribuite Guvernului. Se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că „nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale” și că „nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică”. În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă „afectează”, dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin. Curtea a arătat că verbul „a afecta” este susceptibil de interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare. Din punctul de vedere al Curții, aceasta urmează să rețină numai sensul juridic al noțiunii, sub diferite nuanțe, cum ar fi: „a suprima”, „a aduce atingere”, „a prejudicia”, „a vătăma”, „a leza”, „a antrena consecințe negative”. Cu alte cuvinte, Guvernul are o competență de legiferare limitată în domeniile care vizează regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție și drepturile electorale („ordonanțele de urgență nu pot afecta”), cu privire la care aplicarea interdicției constituționale exprese este condiționată de adoptarea unor reglementări care suprimă, aduc atingere, prejudiciază, vătămă, lezează, în general, antrenează consecințe negative asupra drepturilor, libertăților și îndatoririlor constituționale. În această din urmă ipoteză, dacă reglementările nu produc consecințele juridice menționate, Guvernul partajează competența de legiferare cu Parlamentul, fiind ținut însă de obligația de a motiva în conținutul actului normativ existența unei situații extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată, precum și urgența reglementării. Curtea a constatat, în urma analizei criticii de neconstituționalitate intrinsecă, faptul că nu a fost afectat niciun drept sau nicio libertate fundamentală, fiind astfel respectate dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție, concluzie care se impune și în cauza de față. Ca atare, criticile de neconstituționalitate raportate la art. 115 alin. (6) din Constituție sunt neîntemeiate.

118. Examinând criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 1 alin. (3) și (4) și art. 79 alin. (1) din Constituție, Curtea reține, având în vedere fișa legislativă, că Guvernul a adoptat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 pe data de 4 august 2017. Secretariatul General al Guvernului a trimis Consiliului Legislativ proiectul de Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu în aceeași dată, respectiv

4 august 2017, însă solicitarea de aviz a fost înregistrată la Consiliul Legislativ în data de 7 august 2017. Ordonanța de urgență a Guvernului a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017. La aceeași dată, Consiliul Legislativ a emis Avizul nr. 644 din 7 august 2017, favorabil, cu observații și propuneri.

119. Data la care a fost înaintată solicitarea de aviz către Consiliul Legislativ, respectiv 4 august 2017, nu coincide cu data la care această solicitare a fost înregistrată la Consiliul Legislativ, respectiv 7 august 2017. Chiar dacă avizul Consiliului Legislativ a fost transmis în aceeași zi în care a fost înregistrat la această instituție, respectiv data de 7 august 2017, Guvernul nu mai putea opera eventualele observații altfel decât cu respectarea dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001 — în vigoare la momentul emiterii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 — potrivit căreia „Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe în prezența majorității membrilor săi. Hotărârile și ordonanțele se adoptă prin consens. Dacă nu se realizează consensul, hotărăște prim-ministrul”. Or, data adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, așa cum apare indicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017, este data de 4 august 2017, și nu data de 7 august 2017.

120. Cu privire la rolul constituțional al Consiliului Legislativ, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii, așa cum sunt Decizia nr. 83 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 25 martie 2009, Decizia nr. 304 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 5 iulie 2017, Decizia nr. 221 din 2 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 7 iulie 2020, Decizia nr. 229 din 2 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 9 iulie 2020, sau Decizia nr. 50 din 15 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 25 martie 2022. Curtea a subliniat importanța rolului pe care Consiliul Legislativ îl are în cadrul procesului de legiferare, prin aceea că avizul acestui organ este emis doar după ce procedura de elaborare a actului normativ a fost încheiată, înglobând eventualele modificări propuse prin avizul altor autorități competente în materie, astfel că reprezintă o evaluare finală și globală a actului normativ înainte de a fi supus adoptării. Curtea Constituțională a apreciat că din conținutul prevederilor art. 79 alin. (1) din Constituție și ale celor ale art. 4 alin. (1) și art. 9 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 se desprinde ca fiind evidentă obligația Guvernului ca, înainte de a adopta o ordonanță de urgență, să solicite avizul Consiliului Legislativ. Nerespectarea acestei obligații duce la neconstituționalitatea actului normativ adoptat.

121. Deși avizul Consiliului Legislativ este consultativ, art. 10 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 prevede că observațiile și propunerile privind respectarea normelor de tehnică legislativă vor fi avute în vedere la definitivarea proiectului de act normativ, iar neacceptarea acestora trebuie motivată în cuprinsul actului de prezentare a proiectului sau într-o notă însoțitoare.

122. Prin urmare, Curtea a reținut că avizul Consiliului Legislativ este unul deosebit de important pentru că observațiile formulate au drept finalitate sistematizarea, unificarea și coordonarea întregii legislații, astfel că acesta trebuie să fie solicitat înainte de adoptarea actului normativ. Urmărirea și implementarea cerințelor impuse de Legea nr. 24/2000 asigură coerența întregului sistem de drept, iar Consiliul Legislativ este cel care, în mod primar, realizează această activitate. Consiliul Legislativ are obligația de a contribui la asigurarea coerenței și unificării legislației. Avizul Consiliului Legislativ este de natură să contribuie la unitatea și coerența

textului actului normativ care urmează a fi adoptat, astfel că art. 79 alin. (1) din Constituție nu se poate interpreta decât în sensul că solicitarea avizului trebuie să fie anterioară adoptării actului normativ vizat.

123. Cu referire la **invocarea art. 79 alin. (1) din Constituție ca normă de referință în cadrul controlului de constituționalitate**, Curtea reține că dezbaterea și adoptarea unui proiect de act normativ numai cu avizul Consiliului Legislativ, precum și competența constituțională a acestei autorități publice de a emite un aviz sunt aspecte care vizează procedura parlamentară de adoptare a legilor. Potrivit legii, atunci când Guvernul acționează ca legiuitor delegat, acesta trebuie să solicite avizul Consiliului Legislativ anterior adoptării ordonanței sau ordonanței de urgență (cu privire la garanțiile asociate procedurii de legiferare delegată, a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 68 din 27 februarie 2017, paragrafele 81—83).

124. Avizul Consiliului Legislativ are o consacrare constituțională expresă [art. 79 alin. (1)]. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea a două acte normative, raportat la art. 79 alin. (1) din Constituție, motivat de nesolicitarea avizului Consiliului Legislativ în procedura de adoptare a ordonanțelor de urgență: Decizia nr. 221 din 2 iunie 2020, precitată, și Decizia nr. 50 din 15 februarie 2022, precitată. Este de observat că prima decizie a fost pronunțată în cadrul controlului abstract de constituționalitate, la sesizarea Avocatului Poporului, pe când cea de-a doua, în cadrul controlului concret pe calea excepției de neconstituționalitate.

125. În esență, prevederile constituționale ale art. 79 normează un aspect de colaborare între autoritățile publice implicate în procesul de legiferare în vederea asigurării sistematizării, unificării și coordonării întregii legislații. Conținutul avizului Consiliului Legislativ se circumscrie unor propuneri, opinii sau puncte de vedere din perspectiva finalității pentru care este dat, iar avizul în sine are rol consultativ și nu decizional în procesul de legiferare. Solicitarea și obținerea avizului sunt etape procedurale în cadrul procesului legislativ, în care este implicat un organ consultativ de specialitate al Parlamentului. Acest aviz nu conduce însă, prin natura lui, direct la modificarea reglementării vizate, Parlamentul nefiind obligat să se conformeze observațiilor din conținutul avizului (indiferent dacă avizul este favorabil sau negativ). Or, neregularitățile procedurale de natură constituțională circumscrie unor etape/faze din cadrul procesului de legiferare — care, prin finalitatea lor, nu structurează în mod direct conținutul normativ propriu-zis al actului normativ — pot fi constatate și sancționate ca atare prin invocarea de sine stătătoare a normei constituționale de referință numai în cadrul unui control abstract de constituționalitate, fie el *a priori* [art. 146 lit. a) teza întâi] sau *a posteriori* [art. 146 lit. d) teza finală], și nu în cadrul unui control concret de constituționalitate. O asemenea concluzie se întemeiază pe faptul că neregularitatea procedurală vizează o funcționare deficitară a autorităților implicate în procesul de legiferare. Așadar, întrucât numai un control abstract impune o perspectivă obiectivă, rezultă că numai pentru titularii dreptului de sesizare în cadrul acestui tip de control este suficient să demonstreze că s-a realizat o neregularitate procedurală de ordin constituțional pentru ca instanța de contencios constituțional să aplice sancțiunea neconstituționalității normei.

126. În schimb, controlul concret de constituționalitate presupune o perspectivă subiectivă, orientată spre individ, în care rezultatul operei de legiferare (legea) este raportat la situația particulară a autorului excepției de neconstituționalitate, acesta neavând ca scop în sine remedierea/optimizarea comportamentului instituțional al autorităților publice implicate în cadrul procesului de adoptare a legilor în toate aspectele sale.

Rolul principal al acestui tip de control constă în apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, precum și în protecția cetățeanului față de modul de exercitare a puterii de stat.

127. În același timp, un anumit comportament instituțional poate implica în mod direct și intrinsec o afectare a drepturilor și a libertăților fundamentale (adoptarea unei legi organice cu majoritatea de vot cerută pentru legile ordinare), sens în care sunt avute în vedere efectele produse de o astfel de lege asupra relațiilor sociale reglementate. În acest caz însă problema de constituționalitate vizează un **aspect decizional** integrat procesului legislativ, din care se prezumă afectarea drepturilor și a libertăților fundamentale, astfel încât controlul concret de constituționalitate este admisibil prin chiar invocarea art. 73 sau 76 din Constituție, după caz. În schimb, lipsa solicitării avizului Consiliului Legislativ nu conduce în mod implicit la afectarea drepturilor și a libertăților fundamentale, nu se naște o prezumție în acest sens, pentru că natura avizului este una **consultativă**, și nu decizională, care să fie aptă să stabilească un anumit conținut al normei.

128. Prin urmare, invocarea art. 79 alin. (1) din Constituție în cadrul controlului concret de constituționalitate este admisibilă numai dacă se demonstrează existența unei relații directe între afectarea drepturilor și a libertăților fundamentale și nesolicitarea avizului consultativ al Consiliului Legislativ; numai în corelare cu dreptul sau libertatea fundamentală afectată, Curtea poate analiza constituționalitatea actului normativ în raport cu art. 79 alin. (1) din Constituție. Astfel, în evaluarea constituționalității actului, mai întâi trebuie analizate criticile raportate la încălcarea drepturilor și a libertăților fundamentale invocate și, ulterior, concluzia astfel desprinsă să fie corelată cu exigențele art. 79 alin. (1) din Constituție. Așadar, dacă nu există o încălcare a unui drept sau a unei libertăți fundamentale, atunci art. 79 alin. (1) din Constituție nu poate fi invocat și analizat pentru că ar deveni standard de referință de sine stătător. În schimb, dacă ar exista o încălcare a unui drept sau a unei libertăți fundamentale, atunci Curtea va evalua dacă afectarea s-a produs ca urmare a nesocotirii art. 79 alin. (1) și numai în situația unui răspuns afirmativ va constata incidența încălcării sale.

129. În consecință, neregularitățile existente în cadrul de avizare a unui proiect/unei propuneri legislative nu pot în sine să determine neconstituționalitatea legii/ordonanței, ci acestea trebuie integrate și invocate în considerarea unei legături cauzale cu încălcarea unui drept sau a unei libertăți fundamentale. Așadar, în cadrul controlului concret de constituționalitate, respectarea art. 79 alin. (1) din Constituție reprezintă un standard de constituționalitate care nu poate fi invocat de sine stătător, ci corelat cu o altă reglementare constituțională. Rezultă că în cadrul controlului concret de constituționalitate pe calea excepției de neconstituționalitate ridicate în fața instanțelor judecătorești nu poate fi analizată încălcarea de sine stătătoare a art. 79 alin. (1) din Constituție sub aspectul modului de desfășurare a activității de avizare în cadrul procesului legislativ.

130. Din analiza efectuată Curtea observă că actul normativ criticat nu contravine drepturilor și libertăților fundamentale invocate. Întrucât nu s-a constatat încălcarea vreunui drept sau vreunei libertăți fundamentale, se reține că nu poate fi realizat controlul de constituționalitate din perspectiva exclusivă a standardului de referință exprimat de prevederile art. 79 alin. (1) din Constituție.

131. Totodată, cu privire la presupusa încălcare a art. 53 din Constituție, Curtea reține că, având în vedere că nu s-a constatat restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, invocarea acestor dispoziții constituționale nu are relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate (Decizia nr. 844 din 14 decembrie 2021, paragraful 65).

132. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), al art. 29 și al art. 33 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristian Mihai în Dosarul nr. 854/108/2020 al Tribunalului Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, de Ion Cornel Firescu, de Florian Laurențiu Fiertu, de Nicoalaie-Cristian Florea și de Florin Pătrună în dosarele nr. 2.331/63/2020, nr. 4.620/63/2020, nr. 8.726/63/2020 și nr. 5.490/63/2021 ale Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ioan Cristian Sanda și de Eleodor Curcă în dosarele nr. 1.804/102/2019*/a1 și nr. 2.525/102/2019/a1 ale Tribunalului Mureș — Secția civilă, de Vasile Ștrango, de Valeriu Ovidiu Păștean, de Istvan-Janos Farkas, de Ioan Macxim, de Florin Mihai Ghirean, de Dorel-Florin Chereji, de Gheorghe Marcel Șanța, de Robert Vasile Pașcu, de Tiberiu Virag, de Radu Marian Cosma, de Radu Nicolae Balaj, de Adrian Radu Iluț, de Sorin Băniță, de Luigi Eugen Jurju, de Lucian Gheorghe Tarța, de Marinel Vasile Pop și de Nicolae Geiger în dosarele nr. 161/83/2020, nr. 415/83/2020, nr. 665/83/2020, nr. 667/83/2020, nr. 712/83/2020, nr. 713/83/2020, nr. 764/83/2020, nr. 765/83/2020, nr. 1.447/83/2020, nr. 1.112/83/2020, nr. 969/83/2020, nr. 755/83/2020, nr. 1.667/83/2021, nr. 1.234/83/2021, nr. 1.235/83/2021, nr. 1.232/83/2021 și nr. 297/83/2021 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, de Ioan Paul, de Arghil Dorel Bîlc și de Flaviu Sorin Crăț în dosarele nr. 599/83/2019, nr. 2.412/83/2019 și nr. 791/83/2020 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă, de Floari Nicolae în Dosarul nr. 967/101/2020 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Liviu Gigi Filiche, de Marcel Iftemi, de Petru Bortaș, de Lucian Ion Amariței, de Gheorghită Paraschiv Negoescu, de Neculai Condurachi, de Ioan Achiței și de Nicușor Tăcuțanu în dosarele nr. 3.415/99/2019, nr. 2.286/99/2021, nr. 4.305/99/2020, nr. 3.275/99/2020, nr. 4.571/99/2020, nr. 4.693/99/2020, nr. 6.160/99/2020 și nr. 1.114/99/2021 ale Tribunalului Iași — Secția I civilă, de Sandu Junghie, de Cătălin Nicolae Erhan și de Corina Pătrașcu în dosarele nr. 34.747/3/2019, nr. 11.193/3/2020 și nr. 15.880/3/2020 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Horia Nicolae Bădău în Dosarul nr. 2.074/111/2020 al Tribunalului Bihor — Secția I civilă, de Fănel Ștefan Neacă și de Ioana Stanca în dosarele nr. 5.644/63/2019 și nr. 2.837/63/2019 ale Curții de Apel Craiova — Secția litigii de muncă și asigurări sociale, de Jan Sandu Carp în Dosarul nr. 968/122/2020 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, de Benone Marian Pop în Dosarul nr. 811/96/2020 al Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Valer Văideanu și de Corneluș Alexa în dosarele nr. 516/103/2020 și nr. 2.456/110/2019 ale Curții de Apel Bacău — Secția I civilă, de Mircea Bițș, de Alexandru Ciubotaru și de Augustin-Dorin Maxim în dosarele nr. 2.787/62/2020, nr. 2.470/62/2019 și nr. 3.638/62/2019 ale Curții de Apel Brașov — Secția civilă, de Bogdan Șerbănoiu în Dosarul nr. 6.840/120/2020 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă, de Stelian Dacian Rusiu, de Dumitru Doru Burlan, de Ionescu-Dănuț Maftei, de Eugen-George Bejanaru, de Adrian Brănescu și de Adrian-Constantin Rusen în dosarele nr. 3.740/62/2020, nr. 2.917/62/2021, nr. 2.921/62/2021, nr. 2.923/62/2021, nr. 3.158/62/2021 și nr. 2.694/62/2021 ale Tribunalului Brașov — Secția I civilă, de Florin Claudiu Drobot în Dosarul nr. 7.822/118/2020 al Tribunalului Constanța — Secția I civilă, de Gheorghe Oprișiu în Dosarul nr. 1.407/85/2020 al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă, de Gabriel Adrian Crețu, de Nelu Oprișan și de Ion Surugiu în dosarele nr. 318/118/2020, nr. 4.263/118/2020 și nr. 5.727/118/2020 ale Curții de Apel Constanța — Secția I civilă, de Gabriel Marius Clavac și Vasile Manolache în dosarele nr. 2.055/30/2020 și nr. 2.075/30/2021 ale Tribunalului Timiș — Secția I civilă, de Ioan Danalache în Dosarul nr. 2.841/86/2020 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă, de Octavian Georgescu în Dosarul nr. 1.338/103/2020 al Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, de Cătălin Pleșcan în Dosarul nr. 3.596/121/2020 al Tribunalului Galați — Secția I civilă, de Cristinel Rotaru în Dosarul nr. 4.641/99/2020 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și de Cristian Veres în Dosarul nr. 895/119/2021 al Tribunalului Covasna — Secția civilă și constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, în ansamblul său, și dispozițiile art. VII pct. 3 din această ordonanță de urgență, în special, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Mureș — Secția civilă, Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, Curții de Apel Oradea — Secția I civilă, Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Iași — Secția I civilă, Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Bihor — Secția I civilă, Curții de Apel Craiova — Secția litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, Tribunalului Harghita — Secția civilă, Curții de Apel Bacău — Secția I civilă, Curții de Apel Brașov — Secția civilă, Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă, Tribunalului Brașov — Secția I civilă, Tribunalului Constanța — Secția I civilă, Tribunalului Sibiu — Secția I civilă, Curții de Apel Constanța — Secția I civilă, Tribunalului Timiș — Secția I civilă, Curții de Apel Suceava — Secția I civilă, Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, Tribunalului Galați — Secția I civilă, Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și Tribunalului Covasna — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

Luând în considerare prevederile art. XV alin. (1), art. XVII alin. (1), art. XVIII alin. (1), art. XX alin. (1) și art. XXII alin. (1) din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 62 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 16 iunie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (2), după litera ff) se introduce o nouă literă, lit. gg), cu următorul cuprins:

„gg) punctul de contact urban pentru Inițiativa urbană europeană — EUJ.”

2. La articolul 5, după punctul 113) se introduc trei noi puncte, pct. 114)—116), cu următorul cuprins:

„114) asigură îndeplinirea criteriului 1, respectiv «Este adoptată o strategie națională pe termen lung pentru sprijinirea renovării parcului național de clădiri rezidențiale și nerezidențiale, în conformitate cu cerințele Directivei (UE) 2018/844 a Parlamentului European și a Consiliului», și a condiției favorizante 2.1 Un cadru de politică strategic pentru sprijinirea renovărilor destinate să îmbunătățească eficiența energetică a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale, precum și monitorizarea acestuia pe toată durata perioadei de programare financiară, în acord cu angajamentele asumate prin Acordul de parteneriat 2021—2027 și programele aferente politicii de coeziune;

115) contribuie la îndeplinirea criteriului 2 aferent condiției favorizante 2.1 Un cadru de politică strategic pentru sprijinirea renovărilor destinate să îmbunătățească eficiența energetică a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale, respectiv «Măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice pentru a realiza economiile de energie necesare», a criteriului 2 aferent condiției favorizante 2.2 Guvernanța în sectorul energetic, și anume «O descriere a resurselor și mecanismelor financiare preconizate pentru măsurile de promovare a energiei cu emisii scăzute de carbon», precum și la îndeplinirea criteriului 2 aferent condiției favorizante 2.3 Promovarea eficace a utilizării energiei regenerabile în toate sectoarele și în întreaga UE, și anume criteriul «Au fost instituite măsuri care asigură: 2. În conformitate cu cerințele Directivei (UE) 2018/2001 și ale Regulamentului (UE) 2018/1999, creșterea ponderii energiei din surse regenerabile în sectorul termoficării și răcirii, în conformitate cu articolul 23 din Directiva (UE) 2018/2001», precum și la monitorizarea acestora pe toată durata perioadei de programare financiară, în acord cu angajamentele asumate prin Acordul de parteneriat 2021—2027 și programele aferente politicii de coeziune;

116) contribuie la îndeplinirea criteriilor aferente condiției favorizante 2.5 Planificare actualizată pentru investițiile necesare în sectorul apei și cel al apelor uzate, precum și la monitorizarea

acestora pe toată durata perioadei de programare financiară, în acord cu angajamentele asumate prin Acordul de parteneriat 2021—2027 și programele aferente politicii de coeziune.”

3. La articolul 9, alineatele (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației este de 701, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetelor acestora.

.....
(5) În cadrul structurii organizatorice, prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației, se pot organiza direcții în cadrul direcțiilor generale, servicii și compartimente și se poate stabili numărul posturilor aferente, cu încadrarea în numărul de posturi aprobat, în condițiile legii.”

4. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației desemnează dintre specialiștii ministerului consilieri și/sau experți care își vor desfășura activitatea în cadrul Reprezentanței permanente a României pe lângă Uniunea Europeană. Numărul maxim de posturi pentru personalul detașat la Ministerul Afacerilor Externe pentru a-și desfășura activitatea în cadrul Reprezentanței permanente a României pe lângă Uniunea Europeană este de 4.”

5. La articolul 13, alineatele (1) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației este ajutat în activitatea sa de către 5 secretari de stat și 3 subsecretari de stat, precum și de către secretarul general și 2 secretari generali adjuncți, numiți și eliberați din funcție în condițiile legii.

.....
(7) Atribuțiile categoriilor de personal, direcțiilor, serviciilor, ale compartimentelor și structurilor permanente de lucru din cadrul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, care se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației.”

6. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Aplicarea procedurilor legale privind reorganizarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației se realizează în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu respectarea dispozițiilor legale și a regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU
Contrasemnează:

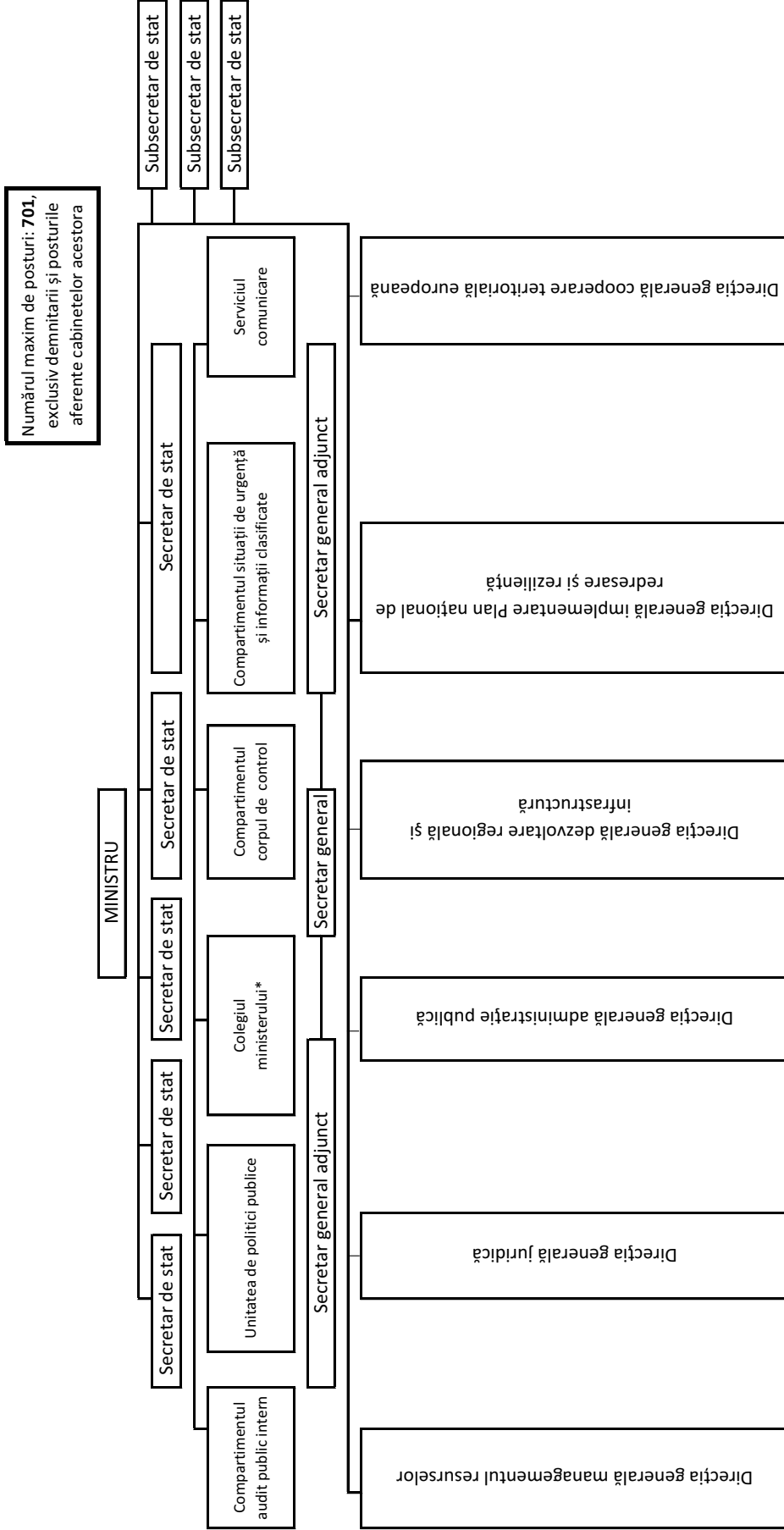
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
p. Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Marin Țole,
secretar de stat

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,
Mădălin-Cristian Vasilcoiu,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor,
Mihai Diaconu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.

Nr. 367.

ORGANIGRAMA
Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

*) Se organizează conform prevederilor art. 65 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, prin ordin al ministrului.

1) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

**pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier
proprietate privată aparținând Composesoratului Adalin
și persoanelor fizice Boca Vasile, Iosif Gabriel-Cristian,
Ștefanache Cristina-Corina și Ințe Maria-Augusta,
Unitatea de Producție VIII Adalin, județul Sălaj**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 149.749 din 9.02.2024 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură,

în conformitate cu Avizul Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură din Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 385 din 6.12.2023 și ținând cont de Decizia etapei de încadrare nr. 46 din 1.11.2023, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Sălaj,

în temeiul prevederilor art. 22 alin. (12) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate privată aparținând Composesoratului Adalin și persoanelor fizice Boca Vasile, Iosif Gabriel-Cristian, Ștefanache Cristina-Corina și Ințe Maria-Augusta, Unitatea de Producție VIII Adalin, județul Sălaj, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală păduri și strategii în silvicultură din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor transmite prezentul ordin proprietarilor prevăzuți la art. 1, care răspund de aplicarea și respectarea prevederilor acestuia.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Ionuț Sorin Banciu,
secretar de stat

București, 27 februarie 2024.
Nr. 437.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN
pentru aprobarea amenajamentului silvic
al fondului forestier proprietate privată aparținând
Composesoratului Alunei Cioara,
Unitatea de Producție I Alunei Cioara, județul Alba

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 149.765 din 12.02.2024 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură,

în conformitate cu Avizul Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură din Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 375 din 6.12.2023 și ținând cont de Avizul de mediu nr. 15 din 31.10.2023, emis de Agenția pentru Protecția Mediului Alba,

în temeiul prevederilor art. 22 alin. (1²) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate privată aparținând Composesoratului Alunei Cioara, Unitatea de Producție I Alunei Cioara, județul Alba, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală păduri și strategii în silvicultură din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor transmite prezentul ordin Composesoratului Alunei Cioara, care răspunde de aplicarea și respectarea prevederilor acestuia.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Dan-Ștefan Chiru,
secretar de stat

București, 4 martie 2024.

Nr. 515.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

